

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 73037-01-23 מדינת ישראל נ' גסולקר (עציר)

בפני **כבוד השופט מרב גרינברג**

בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי

נגד

הנאשם **אלעד גסולקר (עציר)**
ע"י ב"כ עוה"ד איתי רוזין

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של דרישת נכס באיומים, לפי סעיף 404 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "החוק").

2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 16.1.23, בשעה 08:05, נהגה המתלוננת, ילידת 1955, ברכבה, בעיר רחובות, בדרכה למקום עבודתה. בעת שהאטה את מהירות רכבה לצורך פנייה בכביש, הגיח הנאשם ופתח את דלת הנוסע שליד הנהג ברכב, והורה למתלוננת לצאת מהרכב. משלא הגיבה לדבריו, חזר ואמר לה: "בבקשה גברת תצאי מהר מהאוטו". המתלוננת שקפאה מפחד נוכח מעשי הנאשם, והנאשם חזר ואמר לה "גברת תצאי מהאוטו, את לא רואה מה יש לי?" תוך שחשף בפניה אקדח גנוב מסוג CZ, כשהוא טעון במחסנית עם תחמושת מתאימה, אותו הטמין מתחת לחולצתו. באותה עת נסע במקום אחר, שהכיר את הנאשם ומשהבחין במעשיו, עצר את רכבו, ניגש לרכבה של המתלוננת ושאל לשלומה. הנאשם השיב לו בתגובה "הכל בסדר אחי", בעוד המתלוננת זעקה לעברו "משטרה". למשמע צעקתה, עזב הנאשם את המקום.

3. ביום 12.6.23 הציגו הצדדים הסדר דיוני, לפיו הורשע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, ללא הסכמות עונשיות.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה, עו"ד ליטל שירי, עמדה בטיעוניה על נסיבות המחמירות של מעשיו, ובראשן האיום על המתלוננת כשהוא נושא אקדח. עוד עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים של שלום

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 73037-01-23 מדינת ישראל נ' גסולקר(עציר)

הציבור וביטחונו, שלומה של המתלוננת, ביטחונה וקניינה. לדבריה, כתב האישום, גם לאחר תיקונו, מתאר "מחזה מעורר אימה", עוד עמדה על המניע לביצועה – כלכלי, והתכנון המוקדם - הצטיידות הנאשם בנשק. בצד זאת התחשבה המאשימה בכך שלא הופעלה אלימות ובכך שהנאשם לא קיבל לידי דבר. בנסיבות אלו עתרה למתחם ענישה הנע בין 30-60 חודשי מאסר. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, התחשבה בהודאתו, נטילת אחריות, עברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות של איומים והחזקת סכין, ומאסר על תנאי בר הפעלה. לטענתה, אין בסיס ראיתי לטענת ההגנה לקיומה של קרבה לסייג, מצבו הנפשי של הנאשם לא עמד ברקע מעשיו, ונסיבות המעשים אינן מתיישבות עם טענות ההגנה. על כן, עתרה למקמו בשליש התחתון של המתחם, ולעונש ראוי של 36 חודשי מאסר וענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד איתי רוזין, ביקש לגזור על הנאשם עונש מתון וליתן משקל משמעותי למצבו הבריאותי-נפשי, שהוא הסיבה לביצוע העבירה. לדבריו, בעקבות תאונת דרכים בה היה מעורב בעבר מתמודד עם חבלת ראש, נוטל טיפול תרופתי ואובחן כסובל מהפרעה נפשית קוגניטיבית. עוד הוסיף כי סמוך למועד האירוע, הפסיק הנאשם ליטול את הטיפול התרופתי ומצבו התדרדר. עוד עמד על תיקון כתב האישום לקולא, וביקש לקבוע מתחם מתון הנע בין 7-12 חודשי מאסר ולמקמו בתחתיתו. כיום לדבריו, מטופל, מאוזן ונוטל טיפול תרופתי מותאם לצרכיו.

הצדדים הציגו פסיקה התומכת בעתירתם העונשית.

6. הנאשם בדברו האחרון הודה בטעותו, טען שכיום נוטל טיפול תרופתי מאוזן ומשפחתו דואגת לו.

דיון והכרעה

7. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

8. הנאשם הורשע בעבירה של דרישת נכס באיומים לפי סעיף 404 סיפא לחוק, שבצדה עונש מירבי בן 10 שנות מאסר. מדובר בעבירה המשלבת פן רכושי ופן אלים, אלא שבניגוד לעבירת השוד, רכיב האלימות אינו כולל אלימות פיזית אלא דרישה באיומים של נכס במטרה לגונבו מבעליו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 73037-01-23 מדינת ישראל נ' גסולקר(עציר)

הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מביצועה הם תחושת ביטחון הציבור, שלומו כבודו וקניינו. באשר לחומרת העבירה של דרישת נכס באיומים ראו בע"פ 1938/13 רפיק ג'רבאן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (27.2.14) (להלן: "עניין ג'רבאן"):

"העבירות בהן הורשע המערער – דרישת נכס באיומים ואחזקת סכין שלא כדין – הן קשות, לרוב הן מכוונות כלפי אנשים תמימים, ההולכים להם ברחובה של עיר, או כאלה העובדים לפרנסתם. באמצעות הטלת אימה ופחד גוזלים אותם עבריינים נכסים וסכומי כסף מבעליהם, שעמלו קשה להשגתם. לפעמים הקרבנות נבחרו בצורה שרירותית ולפעמים במכוון בשל ההנחה שקבוצות אלה או אחרות קלות יותר לניצול".
(ראו והשוו: ע"פ 5291/12 אבו האני נ' מדינת ישראל (12.11.2012); ע"פ 7720/05 אבו עראר נ' מדינת ישראל (2.2.2006)).

ודוק, בחלק מהמקרים, כך במקרה שבפנינו כשהתנהלות המאיימת כוללת נשיאת אקדח, נסיבות המעשים משיקות לעבירת השוד.

9. **נסיבות המעשים במקרה שבפנינו** – הנאשם, שהצטייד מבעוד מועד באקדח טעון במחסנית, התהלך עמו ברחוב, וניצל שעת כושר עת המתלוננת, אשה בת 68, האטה את רכבה, הנאשם פתח את דלת הרכב שליד הנהג, והורה למתלוננת לצאת מהרכב. המתלוננת, ככל הנראה בשל תחושת הבהלה שאחזה בה, קפאה במקומה, אך הנאשם לא חדל ממעשיו, והורה לה שוב לצאת מהרכב, כשהוא חושף בפניה את האקדח שנשא על גופו. לא הובהר כיצד הגיע האקדח הטעון לידי של הנאשם, דרך התנהלותו מעידה על כוונה לעשות בו שימוש ולו כדי לאיים על קורבן העבירה.

אך במזל, הודות להתערבות של אדם שהבחין בנאשם, ותושייתה של המתלוננת שקראה לעזרה, הסתיים המקרה ללא פגע. למתלוננת לא נגרם נזק רכושי אך ניתן לשער שהחוויה הקשה שעברה הותירה בה תחושות קשות של פחד ובהלה. במסגרת טיעוני הצדדים לעונש התבררה זהות המתלוננת, רופאת ילדים שטיפלה בעבר בנאשם, אניח לטובתו שלא הכירה. עם זאת, בחירתו לעצור רכב שבו נוהגת לבדה אשה מבוגרת, מלמדת אף היא על כך שמדובר במהלך מתוכנן של בחירת קורבן.

10. **אשר לקרבה לסייג לאחריות פלילית**, לטענת ההגנה, יש להתחשב לקולא במצבו הנפשי הלא יציב של הנאשם במועד ביצוע העבירה שפגע ביכולתו לשלוט על מעשיו, להבין את משמעותם או להימנע מהם. לדברי הסניגור, בתקופת ביצוע העבירה היה הנאשם במצב נפשי לא מאוזן, שנבע מכך שהפסיק ליטול תרופות פסיכיאטריות, וגרם לו להתנהל באופן לא רציונלי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 73037-01-23 מדינת ישראל נ' גסולקר(עציר)

11. הפסיקה הכירה בכך, שמצבו הנפשי של נאשם בעת ביצוע העבירה מהווה שיקול רלוונטי לעניין העונש, אף במצבים בהם נמצא אחראי למעשיו. כך קבע בית המשפט העליון את הדברים הבאים:

"השאלה מה המשקל שיש ליתן למצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירה לצורך הקלה בעונש, היא שאלה "כמותית", שאיני רואה לקבוע בה מסמרות. כל מקרה יש לבחון לגופו על פי נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה ועל פי נסיבותיו האישיות של הנאשם. במכלול הנסיבות הקשורות למבצע העבירה, יש לבחון את סוג ההפרעה הנפשית ועוצמתה, ועד כמה הוגבלה בעטיה יכולתו – לא עד כדי חוסר יכולת של ממש כאמור בסעיף 34 – להבין את אשר הוא עושה או להימנע מעשיית המעשה. על מידת הפגיעה ביכולתו של מבצע העבירה להבין את מעשהו או להימנע ממנו, ניתן ללמוד ממכלול הראיות, לרבות מעשיו של מבצע העבירה לפני האירוע, במהלכו ולאחריו וכן מחוות דעת מומחים... מידת אחריותו המוסרית של העבריין למעשה שביצע נגזרת מגודל הפגיעה בתפיסת המציאות ובמידת השליטה שלו על מעשהו בשל מצבו הנפשי, ובהלימה לכך, על בית המשפט לגזור את עונשו לקולה או לחומרה" (ע"פ 10416/07 דולינסקי נגד מדינת ישראל, פסקה 11-12 [7.12.09]; ראו גם ע"פ 1865/14 פלוני נ' מדינת ישראל (4.1.16); ע"פ 2406/09 אלבו נ' מדינת ישראל (15.9.10)).

הנטל להוכחת הקרבה לסייג לאחריות פלילית, מוטל על כתפי הנאשם הטוען זאת, ורף ההוכחה הנדרש, כפי שנקבע בסעיף 40' (ג) לחוק, הוא ברמה של מאזן הסתברויות (ע"פ 7876/15 חמאמרה נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (30.8.17)). ללמדנו, כי לא די שהנאשם יעורר ספק סביר בקיומה של נסיבה זו, ודרישת הוכחת קיומו של סייג היא ברף גבוה יותר.

12. בענייננו, ההגנה סבורה כי מצבו הנפשי של הנאשם מקרבו לסייג לאחריות פלילית בהתאם לסעיף 40ט' (9), ס"ק (6) ו-(7), לחוק. לביסוס טענתה, הוגשה אסופת מסמכים רפואיים (נ/1), הכוללת סיכום בדיקות פסיכיאטריות שנערכו לנאשם, במהלך מעצרו בתיק זה. עיינתי במסמכים ולא מצאתי שיש בהם, כדי להוכיח, ולו במעט, על קרבת עניינו של הנאשם לסייגים הרלוונטיים למצב הנפשי. כך, בין היתר, בבדיקה שנערכה לנאשם, מעל לחודש לאחר מועד ביצוע המעשה (תעודת חדר מיון, המרכז לבריאות הנפש, "באר יעקב" מיום 23.2.23) לא נמצאה עדות למצב פסיכוטי חריף או הפרעה נפשית אחרת, הבודק התרשם מהתנהגות מגמתית של הנאשם, במהלך תקופת מעצרו עד לבדיקה לא עלתה עדות למצב פסיכוטי או מצב נפשי לא יציב. אף אם מדובר בנאשם הסובל מבעיות נפשיות, לא שוכנעתי שאלו עמדו, ולו במקצת, ברקע מעשיו. הנאשם, כאמור, תכנן את מעשיו, הצטייד באקדח, התנהל באופן מאיים, לא חדל ממעשיו חרף הבעתה שאחזה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 73037-01-23 מדינת ישראל נ' גסולקר(עציר)

במתלוננת, כשהגיע האדם שהבחין במעשיו לרכב ושאל למעשיו, הנאשם ניסה להציג מצג שהכל כשורה, וכשהבין שנתפס על חם, נמלט מהמקום. לכך אוסיף, שבעולה מטיעוני ההגנה, הנאשם הפסיק את הטיפול התרופתי מיוזמתו, על אף שהיה מודע להשלכות מעשיו. על כן, לא מצאתי להתחשב במצבו הנפשי בשל הנאשם קביעת מתחם הענישה אלא בעת גזירת העונש בתוך המתחם (ע"פ 4283/22 באח"ט נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (1.12.22)).

13. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים, מצאתי לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף **בינוני-גבוה**.

14. **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירה של דרישת נכס באיומים כוללת, על דרך הכלל, תקופת מאסר שאינה ממושכת. חומרת המעשים, שלעיתים רבה יותר מחומרתם של מעשי שוד כדוגמת שוד באמצעות פתק איומים, מצויה לעיתים באי הלימה לעונשים הקלים המוטלים על מבצעים. בצד זאת, יצויין כי ברגיל נסיבות המעשים קלות משמעותית, ואינן כוללות נשיאת נשק חם. בעניינינו, יש ליתן את הדעת לנסיבות המעשים, ולהרשעת הנאשם בסעיף 404 סיפא לחוק. לא ניתן לקבל את עתירת המאשימה, לפיה מתחם הענישה ייקבע בהתאם למדיניות הפסיקה המחמירה בעבירות של נשיאת נשק, אך יש ליתן משקל משמעותי לכך שהנאשם הורשע בעבירה לפי סעיף 404 סיפא לחוק, הכולל נסיבה מחמירה, של שימוש באיומים תוך נשיאת נשק קר או חם, ולכפל העונש הקבוע לצדו.

בעניין ג'רבאן-נדחה ערעורו של נאשם, שנדון למאסר בן של 36 חודשים בגין עבירות של דרישת נכס באיומים והחזקת סכין שלא כדין. הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד לחנות מכולת כשהוא מצויד בסכין מטבח באורך של כ- 30 ס"מ שהוחבאה בבגדיו, פנה למתלוננת שעבדה בחנות ודרש ממנה כסף מזומן. כשסירבה, הוציא מבגדיו את הסכין, הניף אותה כלפי המתלוננת, איים להורגה ודרש שוב כי תיתן לו כסף. הנאשם הופרע ע"י בעלה של המתלוננת, ונמלט.

בת"פ (מח' ת"א) 29751-05-21 **מדינת ישראל נ' טסמה** (18.1.2022) הורשע נאשם בשתי עבירות של דרישת נכס באיומים (האישום הראשון). הנאשם וקטין שהיה עמו דרשו מעובר אורח ברחוב כספים, תוך שהקטין מצמיד לגבו דבר מה, על מנת ליצור מצג לפיו הוא מצמיד סכין לגבו. בשלב מסוים ביקש הנאשם מהמתלונן לאחוז באגרופן שנשא. בעקבות המעשים נתן המתלונן לנאשם 500 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין 14-30 חודשי מאסר. בגין מעשיו באישום השני הורשע בעבירות תקיפה ובגניבה, נדון לעונש כולל בן 19 חודשים;

בת"פ(מח' ב"ש) 19956-05-21 **מדינת ישראל נ' טובול** (3.10.2022) הורשע נאשם בעבירת דרישת נכס באיומים. הנאשם נכנס בשעת ערב למכולת כשלראשו כובע והוא עוטה על פניו מסכה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 73037-01-23 מדינת ישראל נ' גסולקר(עציר)

כירורגית, ניגש לקופאי (המתלונן), אחז בקופת הצדקה שהייתה במקום, אותה ייעד כנשק קר, ואיים על המתלונן שיפתח את הקופה. המתלונן עשה כדברו והנאשם נטל סכום של מספר אלפי שקלים מהקופה. נקבע מתחם הנע בין 10-24 חודשי מאסר. הנאשם, שביצע את העבירה על רקע חרפת רעב ובשל הצורך לזון אותו ואת אמו, נדון מטעמי שיקום לצו של"צ.

בת"פ (מח' מרכז) 32569-05-18 **מדינת ישראל נ' מסארווה** (31.12.2018) הורשע נאשם בעבירת דרישת נכס באיומים. הנאשם, רעול פנים ומצויד בסכין מטבח גדולה, פנה אל מתדלק בתחנת דלק, בעוד הסכין שלופה, והורה לו לתת לו קופסאות סיגריות וכסף מהקופה. המתלונן עשה כדרישתו ומסר לו 19 קופסאות סיגריות ו-1,060 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין 8-18 חודשי מאסר. הנאשם, מכור לסמים, בעל עבר פלילי מכביד, נדון, בהתאם לעתירת המאשימה, למאסר בן 12 חודשים ;

בת"פ (מח' ב"ש) 1031-03-18 **מדינת ישראל נ' ספנייב** (29.10.2018) הורשע נאשם בעבירה של דרישת נכס באיומים. הנאשם דרש כסף מהמתלונן, אזרח אמריקאי שאינו בקיא בשפה העברית, עת התהלך ברחוב בשעת צהריים. משהמתלונן לא שעה לבקשתו, התקרב אליו הנאשם כשהוא מחזיק את ידו מתחת לצדי חולצתו, באופן שגרם למתלונן לחשוב שאוחז באקדח. משהמשיך המתלונן ללכת, רץ אליו הנאשם כשאוחז בסכין ודרש ממנו כסף. נקבע מתחם ענישה הנע בין 27-9 חודשי מאסר. ניתן משקל לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, שבעת ביצוע העבירה היה דר רחוב ולעברו הפלילי המכביד, נדון למאסר בן 21 חודשים ;

בת"פ (מח' חי') 30138-10-15 **מדינת ישראל נ' נגוסה** (28.2.2016) הורשע נאשם בעבירת דרישת נכס באיומים. במקרה זה, סירב הנאשם לשלם עבור הנסיעה לנהג מונית שהסיעו. לאחר שהנהג, המתלונן, דחף את הנאשם החוצה מהמונית, אחז האחרון בחפץ חד, איים על המתלונן ודרש ממנו לתת לו כסף. נקבע מתחם ענישה הנע בין 8-18 חודשי מאסר. הנאשם, צעיר, לחובתו עבר רלוונטי, נדון למאסר בן 12 חודשים ;

בת"פ (מח' ת"א) 11249-08-14 **מדינת ישראל נ' פרינץ** (4.12.2014) הורשע נאשם בעבירת דרישת נכס באיומים, לאחר שבקיוסק, חשף בפני המתלונן חפץ חד שהיה בכיסו, ודרש ממנו את הכסף שבקופה. המתלונן מסר לו 700 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין 9-24 חודשי מאסר. הנאשם, בעל הרשעות קודמות בעבירות אלימות, נדון למאסר בן 20 חודשים, כולל הפעלת מאסר על תנאי, חודשיים ממנו במצטבר ;

15. עיינתי בפסיקה שהגישה המאשימה, ברובה נדונו נאשמים בגין מעשים בנסיבות דומות אך הורשעו בעבירת שוד. מאחר שכתב האישום תוקן לקולא, ועבירת השוד נמחקה, לא מצאתי לגזור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 73037-01-23 מדינת ישראל נ' גסולקר(עציר)

ממנה גזירה שווה. אסופת הפסיקה שהגישה ההגנה, אף היא כוללת ענישה מתונה בעבירות שוד, אם כי בנסיבות מקלות יותר (ת"פ (מח' ת"א) 45111-02-17 **מדינת ישראל נ' בבאי**); ת"פ (מח' חיפה) 67591-03-16 **מדינת ישראל נ' לזבניק**); בת"פ 2663-01-14 **מדינת ישראל נ' גנסי**).

16. כזכור מדיניות הפסיקה הנוהגת היא אחד מהשיקולים שיש לשקול בקביעת מתחם הענישה אך לא השיקול הבלעדי. נסיבות המעשים שבפנינו, ובעיקר נשיאת האקדח, מחייבות קביעת מתחם שייתן ביטוי נאות לנסיבה זו. לאחר ששקלתי את נסיבות המעשה ומדיניות הענישה הנוהגת, **מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין 15-32 חודשי מאסר וענישה נלווית.**

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. הנאשם שלפניי, יליד 1995, לחובתו ארבע הרשעות קודמות בין השנים 2016-2021 בעבירות של החזקת סכין ורכוש. הרשעתו בתיק זה מעיד על החמרה במידת מסוכנותו, הנאשם נשא אקדח טעון וביצע בעזרתו עבירת רכוש בכוונה לגנוב את רכבה של המתלוננת, אשה מבוגרת. הנאשם לא עבר טיפול ונראה כי הוא בעל דפוסי התנהלות אלימים ואינו נרתע מסנקציות שהוטלו עליו.

18. מצבו הרפואי של הנאשם מורכב, ונקבעו לו 60% נכות לצמיתות. הנאשם אינו משתף פעולה כנדרש עם גורמי הטיפול, בסמוך לביצוע העבירה הפסיק מיוזמתו ליטול טיפול תרופתי, וגרם לדרדור במצבו. לדבריו, כיום מקפיד ליטול תרופות ומשפחתו תומכת בו. לזכותו תיזקף הודאתו, הבעת החרטה, וחיסכון בזמן שיפוטי. הנאשם עצור עד תום ההליכים מזה זמן ממושך, כשבעה חודשים.

נוכח שכיחותה של העבירה בה הורשע וקלות ביצועה, אתן משקל נכבד לשיקולי הרתעת היחיד והרבים.

19. בהנתן נתוני הנאשם, עברו הפלילי והעדר אפיק שיקומי, ראוי היה למקמו במרכז מתחם הענישה. עם זאת, אתחשב התחשבות מסויימת במצבו הנפשי ובהודאתו. לפיכך, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם. עוד אשית עליו פיצוי מתון, בשים לב לבקשת המתלוננת, הרופאה שטיפלה בנאשם בתקופת ילדותו, שלא להחמיר עמו.

20. אשר לעונש המאסר על תנאי שביקשה המאשימה להפעיל, הנאשם הורשע בשנת 2017 בעבירות איומים, החזקת סכין והפרת הוראה חוקית (ת"פ 21508-03-17), תקופת התנאי המקורית הסתיימה. התנאי חודש במסגרת תיק נוסף שבו הורשע בעבירה של החזקת סכין (47368-04-19), ולא בגין עבירת האיומים, עבירת התנאי שבעניינינו, חרף עמימות מסויימת בנוסח גזר הדין, מצאתי שלא להפעילו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 73037-01-23 מדינת ישראל נ' גסולקר(עציר)

21. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 18 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו 16.1.23.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירות רכוש או אלימות מסוג עוון.
- ד. 2,000 ₪ פיצוי למתלוננת, הפיצוי ישולם בשמונה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.9.23.

הנשק והתחמושת- להשמדה.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ג, 17 יולי 2023, במעמד הצדדים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 73037-01-23 מדינת ישראל נ' גסולקר(עציר)

מרב גרינברג, שופטת